

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk 3669

SPRAWOZDANIE
KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie
ustawy o cudzoziemcach i ustawy o
udzielaniu cudzoziemcom ochrony na
terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz
niektórych innych ustaw (druk nr 3333).**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust.1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 8 października 2004 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych do pierwszego czytania.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po przeprowadzeniu pierwszego czytania i rozpatrzeniu tego projektu na posiedzeniach w dniach 3 listopada 2004 r. i 18 stycznia 2005 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 18 stycznia 2005 r.

Sprawozdawca

/-/ Anna Górna-Kubacka

Przewodniczący Komisji

/-/ Bogdan Bujak

Projekt

USTAWA
z dnia 2005 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.Urz. WE L 251 z 3.10.2003),
- dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi (Dz.Urz. WE L 016 z 23.01.2004),
- dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.Urz. WE L 321 z 6.12.2003),
- dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami (Dz.Urz. WE L 261 z 6.08.2004),
- dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.Urz. WE L 031 z 6.02.2003),
- dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.Urz. WE L 212 z 7.08.2004).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne

- „2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób oraz członków ich rodzin, w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808);”;
- 2) w art. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) zezwolenie na pracę - zezwolenie na pracę wydawane na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001);”;
- 3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organ wydający decyzję lub postanowienie w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy może odstąpić od uzasadnienia, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, z zastrzeżeniem ust. 2.”;
- 4) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. Jeżeli terytorialny zasięg działania oddziałów Straży Granicznej nie obejmuje części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zadania określone w art. 8, 62 ust. 5 i 7 i art. 71b ust. 4 i 6, wykonuje na tej części terytorium Komendant Główny Straży Granicznej.”;
- 5) art. 10 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 10. Cudzoziemca ubiegającego się o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego WE”, należy pouczyć w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.”;
- 6) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Warunki przekroczenia granicy przez cudzoziemców uczniów szkół pochodzących z państw trzecich, uczestniczących w wycieczkach szkolnych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz warunki pobytu tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określają przepisy Unii Europejskiej.²⁾”;
- 7) w art. 15 w ust. 3 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

²⁾ Przepisy określone w Decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327, z 19.12.1994);

„b) umów o małym ruchu granicznym lub umów, które określają warunki przekraczania granicy w przejściach na szlakach turystycznych przecinających granicę, ”;

8) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

- „Art. 15a. 1. Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich, przyplływających do polskich portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadający ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.
2. Przepustkę wydaje, odmawia jej wydania lub unieważnia komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.
 3. Przepustkę wydaje się cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, na wniosek złożony przez armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu.
 4. Do wniosku o wydanie przepustki dołącza się listę członków załogi statku morskiego zawierającą informacje określone w załączniku do Konwencji o Ułatwieniu Międzynarodowego Obrotu Morskiego (IMO FAL), sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz.U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z 1972 r. Nr 27, poz. 199 oraz z 2003 r. Nr 131, poz. 1200).
 5. W przepustce zamieszcza się:
 - 1) imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego;
 - 2) nazwę i numer dokumentu podróży, którym legitymuje się członek załogi statku morskiego;
 - 3) nazwę statku morskiego;
 - 4) nazwę portu (stoczni, przystani);
 - 5) datę wystawienia przepustki oraz okres jej ważności;
 - 6) odcisk stempla kontrolerskiego i podpis wystawiającego przepustkę;
 - 7) informację, że przepustka jest ważna tylko z dokumentem podróży i upoważnia jej posiadacza do przebywania w obrębie miasta portowego.
 6. Przepustka jest wydawana na okres postoju statku morskiego w porcie wskazanym we wniosku o wydanie przepustki, nie dłużej niż na okres 15 dni.
 7. W przypadku nieprzewidzianego przedłużenia się okresu postoju statku morskiego, komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej może, na wniosek armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu, przedłużyć ważność przepustki na okres wskazany we wniosku o przedłużenie przepustki, nie dłużej niż na okres kolejnych 15 dni.

8. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi wobec niego którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i 4-7.
9. Cudzoziemcowi, który został zatrzymany poza granicami miasta portowego lub po upływie okresu, na który została wydana przepustka, albo wobec którego zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4-6, unieważnia się przepustkę.
10. Do odmowy wydania przepustki i jej unieważnienia mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 23.
11. Wydanie oraz unieważnienie przepustki rejestruje się w ewidencji prowadzonej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 5.”;

9) w art. 26:

a) w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

b) w pkt 4 lit. m otrzymuje brzmienie:

„m) o którym mowa w art. 44 ust. 3, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3;”;

10) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Wizę wjazdową w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydaje się cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie przed przekroczeniem granicy.”;

11) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wiza pobytowa długoterminowa może być wydana w celu wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b i d-j, jeżeli okoliczności tego pobytu wymagają, aby trwał on dłużej niż 3 miesiące.”;

12) w art. 33:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz.Urz. WE L 203 z 1.08.2002), potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wizę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, wydaje się na okres pobytu niezbędny do podjęcia przez cudzoziemca decyzji o współpracy z organem

właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy jednak niż 2 miesiące.”;

13) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek o wydanie lub przedłużenie wizy składa się na formularzu.”;

14) w art. 46:

a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) konsul;”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Przed wydaniem wizy organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4, 6 i 7.

7b. Organy, o których mowa w ust. 7a, są obowiązane, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4, 6 i 7.”;

15) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi, który wykaże, że istnieją wyjątkowe i pilne przyczyny, w szczególności humanitarne, zawodowe lub ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej, wymagające jego wjazdu i pobytu na jej terytorium lub przejazdu przez to terytorium oraz że z powodów niezależnych od niego i nieprzewidywalnych nie mógł uzyskać wizy od konsula, wizę tranzytową lub wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b-f oraz i, może wydać komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.”;

16) w art. 48 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, z wyjątkiem wizy wydanej na podstawie art. 33;”;

17) art. 53 i 54 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada przyrzeczenie lub przedłużenie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane;
- 2) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, korzystną dla gospodarki narodowej, a w szczególności przyczyniającą się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy;

- 3) zamierza jako osoba o uznanym dorobku artystycznym kontynuować twórczość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) bierze udział w szkoleniach i stażach zawodowych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej;
- 5) zamierza jako członek rodziny zamieszkiwać wspólnie z pracownikiem migrującym, o którym mowa w Europejskiej Karcie Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz.U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67);
- 6) jest małżonkiem obywatela polskiego;
- 7) jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną;
- 8) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przebywającym na tym terytorium bez opieki;
- 9) jest małżonkiem lub pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, i przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez okres 5 lat na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonych w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7;
- 10) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7, w przypadku owdowienia, rozwodu, separacji lub śmierci wstępnego lub zstępnego pierwszego stopnia, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca;
- 11) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 6, w przypadku owdowienia lub rozwodu, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca;
- 12) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, podjąć lub kontynuować studia lub szkolenie zawodowe lub wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 13, z którym przebywał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, towarzyszącym mu lub chcącym się z nim połączyć;

- 15) jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi,
 - c) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych związanych z handlem ludźmi- jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o to zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.
2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 i art. 54, z zastrzeżeniem ust. 3, uważa się:
 - 1) osobę pozostającą z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) małoletniego stanu wolnego, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską, pozostającego na jego utrzymaniu, będącego:
 - a) dzieckiem tego cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także dzieckiem przysposobionym,
 - b) dzieckiem tego cudzoziemca, w tym także dzieckiem przysposobionym;
 - 3) małoletniego stanu wolnego, będącego dzieckiem osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dzieckiem przysposobionym, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską i pozostającym na jej utrzymaniu.
3. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także wstępnego w linii prostej.
4. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykonujący lub zamierzający wykonywać pracę w utworzonej przez siebie spółce komandytowej, spółce komandytowo-akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółce akcyjnej albo w takiej spółce, do której przystąpił lub objął bądź nabył jej udziały lub akcje, jest obowiązany wykazać, że działalność tej spółki spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 2.
5. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który:
 - 1) zamierza podjąć lub kontynuować studia lub szkolenie zawodowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) wykaże, że zachodzą inne, niż określone w pkt 1 i ust. 1, okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

6. Cudzoziemiec jest obowiązany potwierdzić zamiar podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeniem jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia.
7. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz ust. 5, jest obowiązany posiadać:
 - 1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
 - 2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym zamierza przebywać.
8. Warunek, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, jest spełniony także wtedy, gdy koszty utrzymania i leczenia cudzoziemca pokrywa członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ma możliwość wywiązania się z tego obowiązku.
9. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 7, będącego członkiem rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 3 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy.
10. Źródło dochodu, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, uważa się za wystarczające, gdy jego wysokość przypadająca na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, przekracza wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001).

Art. 54. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się członkowi rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 3) posiadającego status uchodźcy;
- 4) co najmniej 2 lata na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas ozna-

czony dla członka rodziny - na podstawie zezwolenia wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok.”;

18) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ prowadzący postępowanie o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi będącemu małżonkiem obywatela polskiego lub małżonkiem cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, ustala, czy związek małżeński nie został zawarty w celu obejścia przez cudzoziemca przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynika to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub grupie społecznej;
- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa;
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie;
- 4) małżonkowie nie spotkali się nigdy przed zawarciem małżeństwa;
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga;
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą;
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już małżeństwa dla pozor.”;

19) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się:

- 1) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, do którego zamierza przybyć lub przybył w celu połączenia z rodziną, a jeżeli cudzoziemiec ten posiada zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej - na okres 2 lat;
- 2) małoletniemu, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 12, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony jego przedstawicielowi ustawowemu;
- 3) członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony temu cudzoziemcowi;
- 4) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, na okres 6 miesięcy;

5) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1, na okres do roku.”;

20) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 53;
- 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądanym;
- 3) okoliczności sprawy wskazują, że cel wjazdu lub pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest lub będzie inny niż deklarowany;
- 4) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim lub cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, a związek małżeński został zawarty w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
- 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 7) stwierdzono u niego chorobę lub zakażenie, podlegające obowiązkowemu leczeniu na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz.U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 95, poz. 969 i Nr 173, poz. 1808), lub istnieje podejrzenie takiej choroby lub zakażenia, a cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie;
- 8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;
- 9) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 32 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.
3. Cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego lub osoby posiadającej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby którakolwiek z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7-9.
4. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7 i 13, oraz członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, nie można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7.
5. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lub 9.
6. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.
7. Do decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

21) w art. 58:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpiła którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-9;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do cofania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3-5.”

c) uchyla się ust. 3;

22) w art. 60:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, z tym że do udzielenia zezwolenia dziecku, o którym mowa w art. 53 ust.

2 pkt 2 i 3, jest potrzebna zgoda osoby, która sprawuje nad nim władzę rodzicielską.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony składa się na formularzu.”;

23) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize, o której mowa w art. 33, pozostawia się bez rozpoznania, chyba że cudzoziemiec występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15.”;

24) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.

2. Cudzoziemiec przebywający za granicą składa wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony za pośrednictwem konsula. Konsul dołącza do wniosku informację, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do konsula właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą lub do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. W pozostałych przypadkach wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i wydaniu decyzji o odmowie udzielenia tego zezwolenia.

5. Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie przekazały informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.
7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 5, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.
8. Decyzję o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a jeżeli cudzoziemiec opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wojewoda, który to zezwolenie wydał.
9. Wojewoda informuje:
 - 1) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o:
 - a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13,
 - b) odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, lub członkowi jego rodziny,
 - c) cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, lub członkowi jego rodziny;
 - 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”;

25) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu cudzoziemca na studia, zawierającego w szczególności: imię i nazwisko cudzoziemca, datę i miejsce jego urodzenia, obywatelstwo, nazwę i adres jednostki prowadzącej studia, termin rozpoczęcia nauki oraz okres nauki, na jaki cudzoziemiec został zakwalifikowany.”;

26) rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Zezwolenie na osiedlenie się i zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego
WE

Art. 64. 1. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się cudzoziemcowi, który:

- 1) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na osiedlenie się, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) pozostaje w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim co najmniej 3 lata przed złożeniem wniosku i bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez 2 lata na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
 - 3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub przez okres 5 lat w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy;
 - 4) jest dzieckiem obywatela polskiego i pozostaje pod jego władzą rodzicielską.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy lub zgody na pobyt tolerowany udzielonej w związku z rozpatrzeniem wniosku o nadanie statusu uchodźcy zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, także okres pobytu w czasie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, choćby cudzoziemiec był w tym okresie umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia.
3. Do postępowania o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego stosuje się art. 55.
4. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za nieprzerwany, gdy żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 6 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 10 miesięcy w okresach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, chyba że przerwa była spowodowana:
- 1) wykonywaniem obowiązków zawodowych lub świadczeniem pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie umowy zawartej z pracodawcą, którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) towarzyszeniem małżonkowi wykonującemu obowiązki zawodowe lub świadczącemu pracę w warunkach, o których mowa w pkt 1;
 - 3) potrzebą uzyskania dokumentu podróży;
 - 4) leczeniem cudzoziemca.
5. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się na czas nieoznaczony.
6. Zezwolenie na osiedlenie się wygasa z mocy prawa z dniem uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Art. 65. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się cudzoziemcowi przebywającemu zgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bezpośrednio przed złożeniem wniosku, nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co najmniej przez 5 lat, który posiada:

- 1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
- 2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym zamierza przebywać.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca:

- 1) odbywającego studia lub szkolenie zawodowe;
- 2) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany, azyl, status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystającego z ochrony czasowej;
- 3) ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;
- 4) pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcę świadczącego usługi transgraniczne;
- 5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7;
- 6) o którym mowa w art. 110.

3. Źródło dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za wystarczające, gdy jego wysokość przypadająca na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, przekracza wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. Za tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, nie uznaje się umowy użyczenia lokalu, chyba że użyczającym jest jego zstępny, wstępny, lub małżonek, rodzice małżonka lub rodzeństwo cudzoziemca.

5. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:
 - 1) zatrzymanego, umieszczonego w strzeżonym ośrodku, w areszcie w celu wydalenia, w stosunku do którego został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczenia kraju lub pozbawionego wolności na podstawie orzeczeń wydanych na podstawie ustaw;
 - 2) jako pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne;
 - 3) na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7;
 - 4) jako szefa, członka personelu misji dyplomatycznej, kierownika urzędu konsularnego i członka personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osoby zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.
 6. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1.
 7. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się art. 64 ust. 4.
 8. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na czas nieoznaczony.
- Art. 66. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli:
- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 64 ust. 1;
 - 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądanym;
 - 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim, a związek małżeński został zawarty wyłącznie w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się;
 - 5) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,

b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;

6) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa.

Art. 67. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 65 ust. 1;
- 2) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 68. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na osiedlenie się, jeżeli:

- 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego bądź interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 3) został skazany prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności;
- 4) opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się nakazuje się opuszczenie tego terytorium w terminie określonym w decyzji.

3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.

Art. 69. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli:

- 1) nabycie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE nastąpiło w sposób niezgodny z prawem;
- 2) stanowi on rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat;
- 4) opuścił terytorium Unii Europejskiej na okres następujących kolejno po sobie 12 miesięcy;

- 5) uzyskał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uwzględnić:
 - 1) okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) jego wiek;
 - 3) istnienie związków z Rzeczpospolitą Polską lub brak związków z krajem pochodzenia;
 - 4) skutki dla cudzoziemca i członków jego rodziny, które powstaną w przypadku cofnięcia zezwolenia.
 3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanej na podstawie ust. 1 pkt 2, cudzoziemcowi nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji.
 4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia, z wyłączeniem art. 90 ust. 2.

Art. 70. W przypadku gdy zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zostało cofnięte z przyczyn, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 3-5, kolejnego zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się, gdy cudzoziemiec spełnia warunki określone w art. 65, z tym że bezpośrednio przed złożeniem wniosku o wydanie kolejnego zezwolenia powinien przebywać nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co najmniej przez 3 lata.

- Art. 71. 1. Zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na wniosek cudzoziemca.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) dane cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do udzielenia zezwolenia;
 - 2) dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do

wydania zezwolenia, w przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się;

- 3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych odbytych w okresie ostatnich 5 lat.
4. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE składa się na formularzu.
5. Cudzoziemiec jest obowiązany uzasadnić wniosek, przedstawić ważny dokument podróży oraz dołączyć do wniosku:
 - 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
 - 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
6. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.

- Art. 71a. 1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, oraz wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-4, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7, pozostawia się bez rozpoznania.
 3. W przypadku gdy przed upływem zgodnego z prawem okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie została wydana decyzja ostateczna w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej.

- Art. 71b. 1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.
2. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu

cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. W pozostałych przypadkach wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE i wydaniu decyzji o odmowie udzielenia tych zezwoleń.
4. Organy, o których mowa w ust. 2, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
5. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 2, nie przekażą informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.
6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.
7. Decyzję o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.
8. Wojewoda informuje Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, gdy cudzoziemiec posiada takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 71c. Załatwienie sprawy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE powinno zakończyć się nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w postępowaniu odwoławczym - w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania.

Art. 71d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków. W rozporządzeniu uwzględnia się dane doty-

czące cudzoziemca, o których mowa w art. 12, w zakresie niezbędnym do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, oraz dane, o których mowa w art. 71 ust. 3.”;

27) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, który uzyskał:

- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony;
- 2) zezwolenie na osiedlenie się;
- 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 4) status uchodźcy;
- 5) zgodę na pobyt tolerowany.

2. Karta pobytu, w okresie jej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.

3. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi, który uzyskał:

- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, jest ważna przez okres tego zezwolenia;
- 2) zezwolenie na osiedlenie się, jest ważna 10 lat;
- 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jest ważna 5 lat.”;

28) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się na wniosek cudzoziemca, który posiada zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zgodę na pobyt tolerowany, jeżeli utracił on dokument podróży albo gdy jego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, a uzyskanie przez cudzoziemca nowego dokumentu podróży nie jest możliwe.”;

29) w art. 74 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Posiadanie przez cudzoziemca polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca nie zwalnia od obowiązku uzyskania wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

30) w art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, który podczas pobytu za granicą utracił swój dokument podróży albo którego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, zamierzającemu powrócić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy uzyskanie przez niego innego dokumentu podróży nie jest możliwe.”;

31) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. Cudzoziemiec jest obowiązany wymienić posiadaną kartę pobytu, polski dokument podróży dla cudzoziemca lub polski dokument tożsamości cudzoziemca w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) zmiany wyglądu utrudniającej ustalenie jego tożsamości;
- 3) uszkodzenia ich w stopniu utrudniającym posługiwanie się nimi;
- 4) upływu terminu ważności karty pobytu wydanej w związku z uzyskaniem zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 5) ich utraty lub zniszczenia.”;

32) w art. 78 ust 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Cudzoziemiec jest obowiązany przedstawić dokument potwierdzający jego tożsamość, a cudzoziemiec ubiegający się o wymianę karty pobytu ważny dokument podróży, i dołączyć do wniosku:

- 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, jeżeli cudzoziemiec ubiegający się o wymianę karty pobytu nie posiada i nie ma możliwości uzyskania ważnego dokumentu podróży, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.”;

33) w art. 80:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kartę pobytu - po doręczeniu dokumentu potwierdzającego nabycie obywatelstwa polskiego, decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

2) polski dokument podróży dla cudzoziemca - po doręczeniu dokumentu podróży lub decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi, który opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydaje się zaświadczenie o zwrocie karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, ważne do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

34) w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kartę pobytu wydaje wojewoda, który wydał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Cudzoziemiec jest obowiązany odebrać osobiście kartę pobytu i inne dokumenty, o których mowa w ust. 2-5, a w przypadku małoletniego poniżej 13 roku życia - odbioru dokonuje jego przedstawiciel ustawowy lub kurator.”;

35) w art. 83 w ust. 2 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) zgodę na pobyt tolerowany;”;

36) po art. 84 dodaje się art. 84a w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Cudzoziemcy uczniowie szkoły pochodzący z państw trzecich, uczestniczący w wycieczce szkolnej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zasadach określonych przez przepisy Unii Europejskiej³⁾, mogą być objęci listą podróżujących dla wycieczek w Unii Europejskiej sporządzaną przez dyrektora szkoły.

2. Dane dotyczące cudzoziemców objętych listą podróżujących dla wycieczek w Unii Europejskiej oraz ich prawo do ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza, na wniosek dyrektora szkoły, wojewoda właściwy dla siedziby szkoły.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza listy podróżujących dla wycieczek Unii Europejskiej, uwzględniając postanowienia załącznika do Decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich (Dz. Urz. WE L 327, z 19.12.1994).”;

37) w art. 85:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Straży Granicznej i Policji sprawują kontrolę legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, wojewoda i organy Służby Celnej mogą sprawować kontrolę legalności pobytu cu-

³⁾ Przepisy określone w Decyzji Rady 94/795/WSiSW z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych działań przyjętych przez Radę na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ułatwień podróży dla uczniów pochodzących z państw trzecich przebywających w Państwach Członkowskich.

dzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez te organy postępowań w sprawach cudzoziemców lub w sprawach celnych.”;

38) w art. 88:

a) w ust. 1:

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przebywa na tym terytorium bez wymaganej wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

2) wykonywał pracę niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej;”;

- w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) został skazany w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym orzeczeniem na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania o przekazanie go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi, który posiada zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, nie wydaje się decyzji o wydaleniu.”;

39) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:

1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia;

3) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy.

2. Wojewoda stwierdza wygaśnięcie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przed wszczęciem postępowania o nadanie statusu uchodźcy, gdy decyzja o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy stanie się ostateczna.

3. Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca stosuje się odpowiednio art. 55.”;

40) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. Decyzje o wydaleniu mogą być przekazywane za pośrednictwem urzędów umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym oraz za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczane cudzoziemcowi w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu.”;

41) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ występujący z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca lub komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę wojewody, który wydał decyzję na wniosek Ministra Obrony Narodowej, organu Służby Celnej lub z urzędu, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 3, oraz sporządza jego fotografię, chyba że fotografia została sporządzona wcześniej w postępowaniu karnym na podstawie art. 74 § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego lub w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

42) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może być doprowadzony do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, w przypadku gdy:

- 1) przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
- 2) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) decyzja o wydaleniu cudzoziemca została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

43) w art. 96:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracodawca, jeżeli wydalenie cudzoziemca następuje na skutek wykonywania przez niego pracy niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”,

b) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) koszty pomocy udzielonej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium;

5) koszty pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia.”;

44) w art. 98 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Organ, o którym mowa w ust. 1, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 101 ust. 3.

5. Do pobierania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepis art. 14 ust. 3.”;

45) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną

Art. 100a. 1. Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony, nie jest możliwe z uzasadnionych praktycznych powodów przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z wnioskiem do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zezwolenie na przejazd cudzoziemca przez obszar portu lotniczego tego państwa, zwany dalej „tranzytem drogą powietrzną”.

2. W przypadku gdy jest to niezbędne, wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną dotyczy także wszystkich osób, które są odpowiedzialne za cudzoziemca podczas tranzytu, w tym osób sprawujących nad nim opiekę medyczną i tłumaczy, zwanych dalej „eskortą”.

3. Komendant Główny Straży Granicznej doręcza wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną centralnemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej co najmniej 48 godzin przed rozpoczęciem tranzytu.

4. W szczególnie pilnych przypadkach terminu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się.

5. Do tranzytu drogą powietrzną można przystąpić po uzyskaniu zezwolenia centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że co innego wynika z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub umów.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.Urz. WE L 321 z 6.12.2003).

Art. 100b. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakres pomocy w tranzycie drogą powietrzną i sposób jego przeprowadzenia zapewniający zakończenie tranzytu w czasie nie dłuższym niż 24 godziny.

2. W przypadku gdy tranzyt drogą powietrzną nie może być zakończony w ciągu 24 godzin, Komendant Główny Straży Granicznej może uzgodnić z organem centralnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jego przedłużenie, nie więcej jednak niż o 48 godzin.

Art. 100c. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 100a ust. 1, zezwala się niezwłocznie na ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) centralny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej cofnął zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną;
- 2) podczas tranzytu drogą powietrzną wjechał bez zezwolenia na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na którego obszarze znajduje się port lotniczy przez który jest wykonywany tranzyt;
- 3) jego wydalenie do kraju przeznaczenia lub innego państwa tranzytu lub jego wejście na pokład statku powietrznego okazało się bezskuteczne;
- 4) wykonanie tranzytu jest niemożliwe z innego powodu.

Art. 100d 1. Koszty związane z ponownym wjazdem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ponosi Skarb Państwa.

2. Skarb Państwa zwraca koszty pomocy w tranzycie drogą powietrzną udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100e. Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie jest możliwe przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium tego państwa, Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udziela zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska.

- Art. 100f. 1. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 48 godzin od otrzymania wniosku.
2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony o kolejne 48 godzin.
- Art. 100g. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, w przypadku gdy:
- 1) cudzoziemiec jest oskarżony w Rzeczypospolitej Polskiej o popełnienie przestępstwa lub jest poszukiwany w celu wykonania wyroku;
 - 2) tranzyt przez terytorium innych państw lub przyjęcie cudzoziemca przez państwo, do którego jest wydalany, nie są wykonalne;
 - 3) wykonanie decyzji o wydaleniu wymaga zmiany lotniska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) cudzoziemiec stanowi zagrożenie dla porządku i bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) udzielenie pomocy w wykonaniu tranzytu jest niemożliwe.
2. Komendant Główny Straży Granicznej może cofnąć zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, jeżeli okoliczności, o których mowa w art. 100g ust. 1, wyjdą na jaw po jego udzieleniu, o czym niezwłocznie zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i ust. 2, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o najbliższym terminie, w którym wykonanie tranzytu drogą powietrzną będzie możliwe, chyba że zachodzą inne przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na tranzyt.
- Art. 100h. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na:
- 1) przejęciu cudzoziemca na pokładzie statku powietrznego i konwojowaniu go w obszarze lotniska;
 - 2) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie:
 - a) niezbędnej opieki medycznej,
 - b) wyżywienia;
 - 3) odbiorze, przechowywaniu i przekazywaniu dokumentów podróży cudzoziemca;

- 4) powiadamianiu centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o miejscu i czasie odlotu cudzoziemca, jeżeli tranzyt odbywa się bez eskorty;
 - 5) przekazywaniu centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej istotnych informacji dotyczących wykonania tranzytu;
 - 6) zapewnieniu cudzoziemcowi zakwaterowania w czasie wykonywania tranzytu;
 - 7) przeciwdziałaniu próbom uniemożliwienia wykonania tranzytu podejmowanym przez cudzoziemca.
2. Komendant Główny Straży Granicznej po zakończeniu tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, występuje do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o pokrycie kosztów udzielonej pomocy.

Art. 100i. 1. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należący do eskorty, podczas wykonywania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska:

- 1) są uprawnieni do stosowania wobec cudzoziemca środków przymusu bezpośredniego przez użycie siły fizycznej w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony lub ataku w celu odparcia czynnej napaści lub kajdanek w celu zapobiegnięcia czynnej napaści;
 - 2) mogą współdziałać z funkcjonariuszami Straży Granicznej, stosując środki przymusu bezpośredniego odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom, zgodnie z warunkami użycia środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, określonymi w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.⁴⁾), gdy wystąpi bezpośrednie i poważne zagrożenie podjęcia przez cudzoziemca ucieczki, okaleczenia siebie lub osób trzecich lub zniszczenia mienia.
2. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, należący do eskorty, podczas wykonywania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska posiadają upoważnienie do wykonywania tranzytu drogą powietrzną, noszą ubranie cywilne i nie mogą być uzbrojeni.

Art. 100j. Do spraw uregulowanych w niniejszym rozdziale nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.”;

46) w art. 101:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800 i Nr 172, poz. 1805.

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu, może być zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długo-terminowego WE;”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zatrzymanego cudzoziemca zwalnia się:

- 1) jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie został przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o umieszczenie w strzeżonym ośrodku albo o zastosowanie aresztu w celu wydalenia;
- 2) jeżeli w ciągu 24 godzin od chwili przekazania do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o umieszczeniu w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia;
- 3) na polecenie sądu;
- 4) jeżeli ustanie przyczyna zatrzymania.

3b. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do zatrzymania cudzoziemca stosuje się Kodeks postępowania karnego.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca na podstawie ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 98 ust. 4, uwzględniając przyczynę pobrania odcisków linii papilarnych.”;

47) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Organ, który zatrzymał małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, może wystąpić do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej.

2. Koszty związane z umieszczeniem i pobytem małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta Głównego Policji.”;

48) w art. 102 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) jest to niezbędne do sprawnego przeprowadzenia postępowania w sprawie o wydalenie lub o cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 2) zachodzi uzasadniona obawa, że będzie się uchylał od wykonania decyzji o wydaleniu lub decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

49) w art. 124:

- a) w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j i k w brzmieniu:

„j) zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

k) cudzoziemców, od których pobiera się odciski linii papilarnych na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3;”;

- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rejestr odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemców na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3;”;

50) w art. 125 w ust. 1 pkt 2-4 otrzymują brzmienie:

„2) w pkt 1 w lit. b-d, g, j, prowadzi wojewoda;

3) w pkt 1 w lit. e, prowadzą wojewoda, konsul i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;

4) w pkt 1 w lit. f i k, prowadzą komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;”;

51) w art. 126:

- a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w lit. a-c, j, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, a ponadto dane, o których mowa w art. 12:

a) w lit. a, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania i przedłużenia wizy,

b) w lit. b, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca,

d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długo-

terminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca;”

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w lit. g, przechowuje się dane cudzoziemców wydalonych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz informacje o decyzjach w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w lit. k, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, od którego pobrano odciski linii papilarnych, podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, stopień oraz imię i nazwisko osoby pobierającej odciski linii papilarnych.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, umieszcza się podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, datę pobrania odcisków i informacje o kartach daktyloskopijnych lub o pobraniu odcisków za pomocą urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków oraz następujące dane cudzoziemca:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo.”;

52) w art. 128:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu ochrony cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W wykazie nie zamieszcza się danych cudzoziemca:

- 1) małżonka obywatela polskiego oraz przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej małżonka cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, chyba że jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;

2) posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres:

- 1) roku od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawierającej nakaz wyjazdu w określonym terminie, decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia;
- 2) 3 lat od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, zawierających nakaz wyjazdu w określonym terminie, jeżeli przyczyną wydania nakazu wyjazdu było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) 3 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy;
- 4) 5 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w przypadku pokrycia kosztów wydalenia w całości lub części przez Skarb Państwa;
- 5) 5 lat od dnia zakończenia wykonania kary odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 6) roku od dnia uregulowania zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa lub od daty, w której zobowiązania te uległy przedawnieniu;
- 7) wynikający z umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, o których mowa w ust. 1 pkt 5;
- 8) do 3 lat w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające 3 lat.”;

53) w art. 129 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ministra właściwego do spraw zagranicznych;”;

54) w art. 132 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;”;

55) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. 1. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, udostępnia się:

- 1) Komendantowi Głównemu Policji;
- 2) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
- 3) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) Szefowi Agencji Wywiadu;
- 5) Ministrowi Obrony Narodowej;
- 6) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 7) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
- 8) Radzie do Spraw Uchodźców;
- 9) sądowni;
- 10) sądowni administracyjnemu;
- 11) prokuratorowi;
- 12) wojewodzie;
- 13) konsulowi

- w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

2. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, są udostępniane na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z tym że wniosek o udostępnienie danych przetwarzanych w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może złożyć także Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

3. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, można udostępniać, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń do teletransmisji danych, podmiotom, o których mowa w ust. 1, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w Systemie Pobyt kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań.

4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, k i pkt 2 i 3 oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-8, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Sys-

temie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.

5. Organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 12 i 13, nie udostępnia się danych o podstawie prawnej i faktycznej wpisu do wykazu.
6. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt udostępnia Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, a dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3 - Komendant Główny Policji.”;

56) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 136 ust. 1, można, w drodze decyzji:

- 1) nakazać przebywanie w określonym miejscu do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na koszt przewoźnika;
- 2) zakazać opuszczania statku powietrznego lub morskiego;
- 3) nakazać opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokładzie innego statku powietrznego lub morskiego niż ten, na którym przybył.”;

57) w art. 138 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca nieposiadającego dokumentu podróży wymaganego do przekroczenia granicy, o którym mowa w art. 13 ust. 1, lub nieposiadającego zezwolenia na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli zezwolenie takie jest wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3 000 do 5 000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500 000 euro.”;

58) w art. 143 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zadań Prezesa Urzędu należy:

- 1) wydawanie decyzji i postanowień w pierwszej instancji, w sprawach uregulowanych:
 - a) w niniejszej ustawie,
 - b) w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz.U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175),
 - c) w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji,
 - d) w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- e) w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- jeżeli nie zostały one przekazane innym organom;
- 2) rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia wydane w pierwszej instancji przez inne organy w sprawach uregulowanych w ustawach, o których mowa w pkt 1, o ile nie zostały one przekazane innym organom;
- 3) gromadzenie informacji i analizowanie sytuacji migracyjnej w zakresie niezbędnym do realizacji zadań należącym do kompetencji Prezesa Urzędu;
- 4) organizowanie i prowadzenie szkoleń w zakresie spraw należących do kompetencji Prezesa Urzędu;
- 5) prowadzenie współpracy międzynarodowej, w tym przekazywanie organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w art. 62 ust. 9 pkt 1 i art. 71b ust. 8;
- 6) wykonywanie innych zadań uregulowanych w ustawie oraz przepisach odrębnych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań na podstawie ustaw, o których mowa w pkt 1.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) karta pobytu - dokument wydany cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, status uchodźcy lub zgodę na pobyt tolerowany;”;

2) w art. 8 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) informacje o wynikach sprawdzenia cudzoziemca w jednostce centralnej, zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 2725/2000/WE z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącym ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.Urz. WE L 316 z 15.12.2000), oraz o podjętych czynnościach na podstawie Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, sporządzonej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. (Dz. U. Nr ..., poz. ...) i rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.Urz. WE L 050 z 25.02.2003).”;

3) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tłumaczenie na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym, dopuszczonych jako dowód w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu, zapewnia, w razie potrzeby, organ, przed którym jest prowadzone postępowanie.”;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, i Rada do Spraw Uchodźców, każdy w zakresie swojej właściwości, do dnia 31 marca każdego roku, przedstawiają właściwej do spraw wewnętrznych komisji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej informację o stosowaniu ustawy w roku poprzednim w zakresie realizacji zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z Konwencji Genewskiej i Protokołu Nowojorskiego.”;

5) w art. 14 w ust. 1 w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4;

6) w art. 16:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udziela się zgody na pobyt tolerowany, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi nie nakazuje się opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy;
- 2) jest pozbawiony wolności wskutek wykonania orzeczeń wydanych na podstawie ustaw lub stosuje się wobec niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju;
- 3) przed wydaniem decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy została wydana decyzja o jego wydaleniu, która nie została wykonana;
- 4) jest małżonkiem obywatela polskiego lub małżonkiem cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się albo zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich i jego dalszy pobyt na tym terytorium nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy cudzoziemiec jest umieszczony w strzeżonym ośrodku lub zastosowano wobec niego areszt w celu wydalenia, w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy nie określa się terminu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a i 16b w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o przekazaniu go innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, odpowiedzialnemu za rozpatrzenie jego wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, sporządzonej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. i rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, może być doprowadzony do granicy lub do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa.

2. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje, na wniosek Prezesa Urzędu, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

3. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa, wykonuje, na wniosek Prezesa Urzędu, Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.

Art. 16b. Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej informuje niezwłocznie Prezesa Urzędu o opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca:

1) o którym mowa w art. 16a lub

2) któremu w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy Prezes Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców nakazała opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 24 w ust. 1 w pkt 4 w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) członków rodziny cudzoziemca, o których mowa w art. 4 Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, sporządzonej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. i w art. 2 lit. i) rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.”;

9) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do wydania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w przypadku gdy oczywista bezzasadność wniosku o nadanie statusu uchodźcy wynika z niewykonywania przez cudzoziemca obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.”;

10) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. W przypadku gdy przed upływem roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie wnioskodawcy, Prezes Urzędu, na wniosek cudzoziemca, wydaje zaświadczenie, które wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca stanowi podstawę do uzyskania zezwolenia na pracę na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001).

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca, oraz określa się przewidywany termin zakończenia postępowania w sprawie o nadanie statusu uchodźcy.”;

11) w art. 31 w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej, w której następuje przekazanie cudzoziemca na podstawie Konwencji wyznaczającej państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o azyl złożonych w jednym z Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich, sporządzonej w Dublinie dnia 15 czerwca 1990 r. i rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, albo na granicy państwa, do którego następuje przekazanie, w porcie lotniczym albo morskim tego państwa, jeżeli wobec cudzoziemca stosuje się art. 16a.”;

12) w art. 40 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po złożeniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy okaże się, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”;

13) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia następuje w przypadkach, o których mowa w art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, lub na podstawie decyzji Prezesa Urzędu wydanej z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że jest prawdopodobne, że cudzoziemiec spełnia warunki uznania za uchodźcę określone w Konwencji Genewskiej i Protokole Nowojorskim lub warunek uzyskania zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, obejmuje także towarzyszące cudzoziemcowi małoletnie dzieci i małżonka.”;

14) uchyla się art. 46;

15) w art. 56:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udzielanie pomocy, o której mowa w ust. 1, może być przedłużone, na wniosek cudzoziemca:

- 1) na okres 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której udzielono zgody na pobyt tolerowany;
- 2) na okres 1 miesiąca od dnia doręczenia decyzji o umorzeniu postępowania o nadanie statusu uchodźcy w związku z cofnięciem wniosku o nadanie statusu uchodźcy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pomocy nie przyznaje się cudzoziemcowi:

- 1) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub na osiedlenie się;
- 2) umieszczonemu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia, tymczasowo aresztowanemu lub odbywającemu karę pozbawienia wolności.”;

16) w art. 61:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie, w przypadku gdy:

- a) stan zdrowia cudzoziemca wymaga zastosowania, przez czas określony w orzeczeniu lekarskim, żywienia dietetycznego, którego ośrodek nie może zapewnić,
- b) przebywa w ośrodku wraz z dziećmi w wieku poniżej 7 lat,
- c) małoletnie dziecko cudzoziemca korzysta z nauki i opieki w publicznych placówkach, szkołach podstawowych lub gimnazjach;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ekwiwalent pieniężny w zamian za wyżywienie w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i c, przyznaje się na dzieci cudzoziemca.”;

17) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wstrzymuje w całości lub w części pomoc polegającą na umieszczeniu cudzoziemca w ośrodku lub przyznaniu świadczenia pieniężnego, jeżeli cudzoziemiec:

- 1) posiada własne środki, wystarczające do zaspokojenia jego potrzeb;
- 2) po udzieleniu pomocy, niezgodnie z przepisami przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę;
- 3) podlega tymczasowemu aresztowaniu lub karze pozbawienia wolności.

2. Wstrzymanie pomocy polegającej na umieszczeniu cudzoziemca w ośrodku następuje także, gdy cudzoziemiec:
 - 1) rażąco naruszył zasady współżycia społecznego w ośrodku;
 - 2) bez podania przyczyny przebywał poza ośrodkiem przez okres dłuższy niż 3 dni.
3. W przypadku gdy wstrzymanie pomocy nastąpiło z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1, Prezes Urzędu może, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, jednorazowo przywrócić udzielanie tej pomocy na dotychczasowych zasadach.
4. W przypadku gdy wstrzymanie pomocy nastąpiło z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 3 lub ust. 2 pkt 2, Prezes Urzędu, na wniosek cudzoziemca przywraca w drodze decyzji pomoc po ustaniu przyczyn uzasadniających jej wstrzymanie.
5. Decyzjom w sprawie wstrzymania pomocy nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, decyzję w sprawie wstrzymania pomocy wywiesza się na tablicy ogłoszeń w ośrodku, który cudzoziemiec opuścił. Decyzję uważa się za doręczoną w dniu jej wywieszenia.”;

18) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. Jeżeli wstrzymanie pomocy z przyczyn, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 pkt 1, nastąpiło po raz drugi lub jeżeli cudzoziemca nie można umieścić w ośrodku, gdyż odmówił poddania się badaniom lekarskim lub zabiegom sanitarnym ciała i odzieży, Prezes Urzędu może, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, przyznać mu świadczenie pieniężne w wysokości jednej trzeciej świadczenia pieniężnego przyznawanego na podstawie art. 64.”;

19) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 56 ust. 1, który cofnął wniosek o nadanie statusu uchodźcy, można, na jego wniosek, przyznać pomoc w dobrowolnym wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

20) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawie o udzielenie azylu stosuje się odpowiednio przepisy art. 17, 18, art. 27 ust. 1 pkt 1-3, art. 28, art. 29 ust. 1 i działu II rozdział 4.”;

21) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:

- 1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w

rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. Nr 147, poz. 962 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1084);

2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca.

2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.”;

22) w art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemiec jest obowiązany wymienić kartę pobytu w przypadkach określonych w art. 77 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a także po upływie okresu jej ważności.”;

23) w art. 102 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany, udzielonej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

24) w art. 103 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uzyskania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się.”;

25) w art. 104:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgody na pobyt tolerowany udziela:

1) wojewoda:

a) z urzędu, w decyzji o odmowie wydalenia, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu,

b) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o wydaleniu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca;

2) Prezes Urzędu:

a) z urzędu, w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu, jeżeli zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te

ujawniły się po wydaniu decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji o pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu,

b) na wniosek cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie którego sąd wydał orzeczenie o niedopuszczalności wydania lub Minister Sprawiedliwości rozstrzygnął o odmowie jego wydania,

c) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji o pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję lub od cudzoziemca;

3) Rada, gdy w wyniku rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie o nadanie statusu uchodźcy stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

26) w art. 117 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do połączenia cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z członkiem jego rodziny korzystającym z ochrony czasowej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się art. 117a i 117b.”;

27) po art. 117 dodaje się art. 117a i 117b w brzmieniu:

„Art. 117a. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o przeniesienie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Prezes Urzędu informuje Komisję Europejską i Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców o wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko cudzoziemca;

2) obywatelstwo;

3) datę i miejsce urodzenia;

4) stan cywilny;

- 5) dane dotyczące pokrewieństwa cudzoziemca.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający tożsamość cudzoziemca lub dokument podróży;
 - 2) dokumenty potwierdzające związki rodzinne, w szczególności odpis skrócony aktu małżeństwa, aktu urodzenia, dokumenty potwierdzające istnienie stosunku przysposobienia;
 - 3) inne informacje niezbędne do ustalenia tożsamości cudzoziemca lub związków rodzinnych;
 - 4) informacje o wydanych decyzjach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt, wizach lub decyzjach o odmowie wydania wizy i dokumentach, na podstawie których wydano te decyzje;
 - 5) informacje o złożonych wnioskach o udzielenie zezwolenia na pobyt lub o wydanie wizy, wraz z określeniem etapu postępowania w tych sprawach.

- Art. 117b. 1. Przeniesienie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje za jego zgodą.
2. Cudzoziemcowi, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu wydaje przepustkę.
 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór przepustki, o której mowa w ust. 2, uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.Urz. WE L 212 z 7.08.2004).
 4. Z dniem, w którym cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opuszcza to terytorium, traci ważność wydana mu wiza i wygasa udzielone zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.”;

28) art. 119 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 119. 1. Rejestry w sprawach cudzoziemców, którym udzielana jest ochrona, prowadzi się w systemie informatycznym w formie następujących zbiorów:
- 1) rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy;
 - 2) rejestru spraw o wydalenie osób posiadających status uchodźcy;

- 3) rejestru spraw o udzielenie azylu;
- 4) rejestru spraw o udzielenie zgody na pobyt tolerowany;
- 5) rejestru spraw o udzielenie ochrony czasowej;
- 6) rejestrów odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, który:
 - a) złożył wniosek o nadanie statusu uchodźcy,
 - b) złożył wniosek o udzielenie azylu,
 - c) uzyskał zgodę na pobyt tolerowany,
 - d) korzysta z ochrony czasowej.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym udzielono pomocy, może być prowadzony także w systemie kartotecznym.”;

29) po art. 121 dodaje się art. 121a w brzmieniu:

„Art. 121a. Umieszczenie danych cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym udzielono pomocy, w rejestrze, o którym mowa w art. 119 ust. 1 pkt 1, zastępuje wykonanie obowiązku meldunkowego.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz.U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiadanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;”;

2) w art. 8 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) nabycie nieruchomości przez cudzoziemca zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 5 lat od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;

3) nabycie przez cudzoziemca, będącego małżonkiem obywatela polskiego i zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 2 lata od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, nieruchomości, które w wyniku nabycia stanowią będą wspólności ustawową małżonków;”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz.U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi można na jego wniosek nadać obywatelstwo polskie, jeżeli zamieszkuje w Polsce na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zezwolenia na pobyt, co najmniej 5 lat.”;

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Może być uznana za obywatela polskiego osoba o nieokreślonym obywatelstwie lub nieposiadająca żadnego obywatelstwa, jeżeli zamieszkuje w Polsce na podstawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, co najmniej 5 lat.”;

3) w art. 10 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, któremu udzielono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zezwolenia na pobyt i który pozostaje co najmniej 3 lata w związku małżeńskim z osobą posiadającą obywatelstwo polskie, nabywa obywatelstwo polskie, jeżeli w terminie określonym w ust. 1a złoży odpowiednie oświadczenie przed właściwym organem i organ ten wyda decyzję o przyjęciu oświadczenia.

1a. Termin do złożenia oświadczenia woli, o którym mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od dnia uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zezwolenia na pobyt albo 3 lata i 6 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego z osobą posiadającą obywatelstwo polskie.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz.U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłasza wymagane dane do zameldowania oraz przedstawia kartę pobytu wydaną w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, statusu uchodźcy lub zgody na pobyt tolerowany albo zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Euro-

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 716 i Nr 183, poz. 1522, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 887.

pejskich, decyzję o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące, zgłasza wymagane dane do zameldowania oraz przedstawia wizę, a w przypadku gdy wjazd cudzoziemca nastąpił na podstawie umowy przewidującej zniesienie lub ograniczenie obowiązku posiadania wizy - dokument podróży, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, kartę pobytu albo zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, bądź decyzję o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany lub o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 44a w ust. 2 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) seria i numer karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub nadaniem statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁶⁾) w art. 33a:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 1c i 1d w brzmieniu:

„1c) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,

1d) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842).”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypo-

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 152, poz. 1598 i Nr 179, poz. 1845.

spolitej Polskiej (Dz.U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁷⁾) w art. 1 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy, lub”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781) w art. 94a:

- a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;

9) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842).”;

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, z późn. zm.⁸⁾) w art. 15 ust. 3e otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873 i Nr 146, poz. 1546.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 90, poz. 845 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 882 i 885, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135.

„3e. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, któremu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich albo któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy, odbywa staż podyplomowy na zasadach obowiązujących obywateli polskich.”.

Art. 10.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobytu obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób, oraz członków ich rodzin.”;

2) w części IV załącznika do ustawy pkt 2-5 otrzymują brzmienie:

„	2. Od zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony	300 zł	
	3. Od zezwolenia na osiedlenie się	600 zł	
	3a. Od zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich	600 zł	
	4. Od przepustki w małym ruchu granicznym: 1) jednorazowej 2) stałej	7 zł 19 zł	
	5. Od wizy: 1) wydawanej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej 2) pobytowej wydawanej przez wojewodę w przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842): a) w pkt 1 b) w pkt 2 c) w pkt 3 d) w pkt 4	300 zł 50 zł 200 zł 200 zł 50 zł	wiza dla członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub innego państwa, które nie należy do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzysta ze swobody przepływu osób

	<p>3) pobytowej wydawanej przez wojewodę małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>a) krótkoterminowej</p> <p>b) długoterminowej</p>	<p>100 zł</p> <p>200 zł</p>	
--	--	-----------------------------	--

Art. 11.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) karcie pobytu - oznacza to dokument wydany cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, status uchodźcy lub zgodę na pobyt tolerowany.”.

Art. 12.

W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.⁹⁾) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada obywatelstwo:

- polskie,
- innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej.”.

Art. 13.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692) w art. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wiz wydawanych przez konsulów.”.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

Art. 14.

W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) cudzoziemcom zamieszkującym i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy;”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 192, poz. 1963) w art. 1 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy, jeżeli zamieszkują łącznie z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy;”;

- 2) w art. 101 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, właściwą miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie.”.

Art. 17.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 3:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,

b) obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób,

c) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy,

d) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,

e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842),

f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 lub art. 54 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony,

g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt tolerowany lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej,

h) ubiegających się w o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po ich stronie;”

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) cudzoziemców - członków rodzin obywateli polskich, którzy uzyskali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-e i g, oraz cudzoziemcom - członkom rodzin obywateli polskich.”

2) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bezrobotnym - oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-e i g, lub cudzoziemca - członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, bądź, jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem szkół dla dorosłych lub szkół wyższych w systemie wieczorowym albo zaocznym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:

- a) ukończyła 18 lat,
- b) nie ukończyła 60 lat - kobieta lub 65 lat - mężczyzna,
- c) nie nabyła prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej albo po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, nie pobiera zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego lub macierzyńskiego,
- d) nie jest właścicielem lub posiadaczem samoistnym lub zależnym nieruchomości rolnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁰⁾), o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe,
- e) nie uzyskuje przychodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym z działów specjalnych produkcji rolnej, chyba że dochód z działów specjalnych produkcji rolnej, obliczony dla ustalenia podatku dochodowego od osób fizycznych, nie przekracza wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 2 ha przeliczeniowych ustalonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o podatku rolnym, lub nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w takim gospodarstwie,
- f) nie podjęła pozarolniczej działalności od dnia wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji do dnia wyrejestrowania tej działalności albo nie podlega

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692 i Nr 172, poz. 1804.

na podstawie odrębnych przepisów obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników,

- g) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności,
- h) nie uzyskuje miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych,
- i) nie pobiera na podstawie przepisów o pomocy społecznej zasiłku stałego,
- j) nie pobiera, na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, świadczenia pielęgnacyjnego lub dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania,
- k) nie pobiera po ustaniu zatrudnienia świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w art. 70 ust. 6;”;

3) w art. 87:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;”

b) po pkt 2 dodaje pkt 2a w brzmieniu:

„2a) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”;

4) w art. 88:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy cudzoziemiec posiada odpowiednią wizę lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę także na podstawie dokumentu podróży lub zezwoleń, o których mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub na podstawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca i zaświadczenia potwierdzającego okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy, i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy.

Zezwolenie jest wydawane na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub nie dłuższy niż okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zezwolenia, o którym mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808). W przypadku gdy wydane zostało przyrzeczenie, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania przez cudzoziemca pracy nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy wojewoda może przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.”.

Art. 18.

W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcy, obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy:

1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) zezwolenie na osiedlenie się,
- b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,
- c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 13 i 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach,
- d) zgodę na pobyt tolerowany,
- e) status uchodźcy;

2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej

- mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”.

Art. 19.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210, poz. 2135) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Go-

spodarczym przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej w celu wykonywania pracy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub posiadające status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzystające z ochrony czasowej na jej terytorium;”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) członkowie zakonów oraz alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych, postulanci, nowicjusze i junioryści zakonów i ich odpowiednicy nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzystający z ochrony czasowej na jej terytorium;”.

Art. 20.

1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. W postępowaniach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, w których organ był obowiązany badać czy zachodzą okoliczności uzasadniające udzielenie zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 2, organ po stwierdzeniu tych okoliczności, udziela cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i z zastosowaniem zasad określonych w rozdziale 4 tej ustawy.
3. Czynności podjęte w toku postępowań, o których mowa w ust. 2, pozostają w mocy, o ile ich zakres przedmiotowy jest wymagany do udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21.

W przypadku gdy po wejściu w życie ustawy decyzja Prezesa Urzędu o wydaleniu cudzoziemca, wydana w czasie, gdy toczyło się wobec niego postępowanie o nadanie statusu uchodźcy, stanie się niewykonalna z przyczyn niezależnych od organu, który jest obowiązany ją wykonać, lub ujawnią się okoliczności uzasadniające udzielenie zgody na pobyt tolerowany, organem właściwym do udzielenia temu cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany jest Prezes Urzędu.

Art. 22.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy decyzje w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany wydane cudzoziemcom na podstawie art. 97 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 2, stają się zezwoleniami na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonymi na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o których mowa w ust. 1, uważa się za udzielone na okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.
3. Karty pobytu wydane przed dniem wejścia w życie ustawy cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, w związku z udzieleniem zgody na pobyt tolerowany, podlegają nieodpłatnie wymianie na karty pobytu wydane w związku z udzieleniem zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a w przypadku gdy termin ważności dotychczasowej karty pobytu jest dłuższy - do końca okresu ważności karty pobytu.

Art. 23.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 63 ust. 2, art. 71 i art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 63 ust. 2, art. 71d i art. 101 ust. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1-3, 7, 11, 13-16, 37, 40, 43 lit. a, 46 lit. a i c, 53, 56 i 57, art. 2 pkt 2, 3, 5, 7-11, 16-19 i 27-29, art. 13 oraz art. 14 i 15 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej, art. 17 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 4 w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie cudzoziemca, art. 17 pkt 1 lit. a tiret drugie i lit. b oraz pkt 2 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 14 i 16 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jaroslav Pietras

Sekr.Min.JP- 518 /05/DP/as

Warszawa, dnia 07 01, 2005 r.

**Pan
Bogdan Bujak
Przewodniczący Komisji
Administracji i Spraw
Wewnętrznych
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej sprawozdania Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3669), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym sprawozdaniem pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedstawiony w sprawozdaniu Komisji projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Ryszard Kalisz
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji